

Cambra de la tardor

se'ns va morint la llum, que era color/ de mel, i ara és color d'olor de poma

Gabriel Ferrater va néixer el 20 de maig de 1922 a Reus i va morir el 27 d'abril de 1972 a Sant Cugat del Vallès. La seva família es dedicava a l'exportació de vins a l'empresa que havia fundat l'avi. No va anar a l'escola fins als deu anys, però tenia una gran capacitat per a l'aprenentatge autodidacte. Recordem el poeta, crític, traductor i lingüista llegint-ne un poema.

Foto: Alpha 2008

La persiana, no del tot tancada, com
un esglai que es reté de caure a terra,
no ens separa de l'aire. Mira, s'obren
trenta-set horitzons rectes i prims,
però el cor els oblida. Sense enyor
se'ns va morint la llum, que era color

de mel, i ara és color d'olor de poma.
Que lent el món, que lent el món, que lenta
la pena per les hores que se'n van
de pressa. Diques, te'n recordaràs
d'aquesta cambra?
«Me l'estimo molt.
Aquelles veus d'obriers... què són?»
Paletes:
manca una casa a la mançana.
«Canten,
i avui no els sento. Criden, riuen,
i avui que callen em fa estrany».
Que lentes
les fulles roges de les veus, que incertes
quan vénen a colgar-nos. Adormides,
les fulles dels meus besos van colgant
els recers del teu cos, i mentre oblides
les fulles altes de l'estiu, els dies
oberts i sense besos, ben al fons
el cos recorda: encara
tens la pell mig del sol, mig de la lluna.